

De digna excellentibus artificiis in
pictoria, sculptoria etc. tributa lau-

II e
12

Q. B. V.

X 2316466

JVSSV ATQVE AVSPICIIS
EPHORI SVMME REVERENDI,
VT ET RELIQVORVM PATRONORVM,
IV NONAR. MART. A. ch lxxxi,

SOLENNE RICHTERIANVM

IOHANNES CHRISTIANVS PESCHELIUS, FREIB,
PAVPER, SED FRVGI IVVENIS,

DE RE VESTIARIA,

EX CAP. IV. LL. SCHOLAST. APHOR. XI

ACTVRVS,

QVA FAS EST, PIETATE CVRABIT,

QVOCIRCA OMNES,

QVOTQVOT ET NOMEN ILLVD AESTIMANT,

ET LITERAS AMANT BONAS,

PROCERES, MAECENATES ET AMICOS

SVMMOPERE SIBI COLENDOS,

MODESTE AC REVERENTER

AD ACTVM HVNC CONVOCAT

M. SAMVEL MOLLERVS, G. F. R.

FREIBERGÆ, LITERIS KVHFUSIANIS.

Vod Poetæ, ac ceteri doctrina præstantes viri, experti, et
consecuti sunt, idem et illis affectare artificibus placuit,
qvi, istorum æmuli ac imitatores, ingenium, qvod quasi in
ipsorum manibus situm est, non infeliciter exercuerunt
suum, ac, si non plus, tamen haud minus interdum famæ ac dignitatis,
operibus suis sibi Dædaleis, pepererunt. Ab his autem eos remotos
esse volumus omnes, qvi ludicras artes factitant, ac tales, per qvas ad
libidinem hominum accenduntur animi: qvibus, tametsi nonnun-
qvam vel ipsorum Principum auspiciis decretis sibi coronis ac statuis
lætarentur, tamen nec tribus, nec honor civium tributus est. Hos
autem velut, qvo minus ad spem istam niti posent, sua vel arcebat
ignobilitas, vel, qvod dotibus sibi concessis male abutebantur, pravi-
tas: ita e contrario istos, qvi boni probiqve erant, eo sua propius vir-
tus admovit, qvo magis ipsa, in rebus istis, qvas agebant, cognita at-
qve perspecta est. Ipsi enim excellenti ingenii bonitate prædicti,
vel sine doctrina, naturæ ipsius habitu prope divino, nonnunqva
ea invenerunt, aut excoluerunt, quæ abstrusa erant ac recondita,
qvæ qvisqve miraretur, effecerunt, corporibus inanimis animam
ac sensum largiti sunt, ac aliquem prope humanitatis rationisqve
imaginem induerunt, imo naturam ipsam, qvæ communis omnium,
eaqve perfectissima magistra est, superaverunt. Qvæ enim in sin-
gulis hæc, sed parce ac disperse, probaverat, eadem in unum opus
suum, ex omnibus illud, qvod elegantissimum, convenientissimum
que videretur, libantes, hi contulerunt artifices, ut, qvantum illa,
si vellet, efficere valeret, testatum facerent. Necque vero in solis
lineis ea solertia, aut frontis orisqve honore subsistit, sed ad ipsum
qvoqve descendit animum, eumqve ita in vultu ipso reponit descri-
bitqve accurate, ut istius, velut notis suis, elegantia expressa, primo
statim intuitu appareat, & qvas ille cogitavit res magnas, ac gessit,
tanquam in commentarios relatæ, cognoscantur. Præstant id ip-
sum non pictores modo, &, qvorum in materia seqvaci, ac cerea,
studium versatur, sed & alii, qvi laxa, & truncos cogunt, metallo-
rumqve viæ duriæ excidunt spirantia molliter era, & vivos ducunt de
marmore vultus. Nec diffitentur hi omnes, qvod Poëtæ vitam istam
ac spiritum suistradiderint corporibus: ipseque, quem Minerva for-
masse videbatur propitia, Phidas simulacrum Iovis Olympici cum
ex ebore arte mira condidisset, Pandero, egregio pictori, rem admi-

ran-

ranti, qværentiqve, unde tam præclari operis exemplar sum sisset, ex
tribus Homeri versibus omnia se accepisse, haud dissimulanter re-
spondit, qyorum Libr. I. Iliad. v. 528. hæc est sententia:

Η, καὶ πνευμένοις επ' ὁφέντος νεῦσε Κερίλων,
Αὐτοῖσιν δὲ τοιχοῖσιν ἐπερώσουσι οὐκανήσος,
Κοστὸς απ' αἴθαλον, μέγαν δὲ λέπιζεν σύνυπον.

Inde superciliis jam Jupiter annuit atris,
Concussitqve comam pulchro de vertice rector
Aethereus, nutu & summum tremefecit olympum.

Si vero Pindari Musa geminam ipsius ab ædibus stragem ruinamqve
avertit: Protogenes, pictorum ætatis suæ princeps, Rhodum ipsum,
qvæ velut urbs militiæ navalis, ac universæ rei nauticæ, nec non phi-
losophiæ, ac eloquentiæ, omnem laudem complexa est, ita & tales
semper viros genuit, qvi, qvasi in theatro spectati, omnem artis suæ
famam strenue tuerentur, obsidione gravi liberatam vindicavit.
Tentabat eandem, cui cognomentum πολιορκῆν fuit, Demetrius, Ma-
cedo, ac ita qvidem, ut eam, qvo caperet citius, ignibus tormentisqve
verberaret. Idcirco et domus qvasdam publice factas, qvæ extra ur-
bis muros, cum parvo præsidio erant, aggredi ac vastare parabat. E-
rat in illis memoratissima illa imago Ialyfi Protogenis manu facta, cu-
jus operis pulchritudinem præstantiamqve Rhodiis idein invidebat.
Ipsi vero per legatos ad Demetrium missos, in hunc fere sensum lo-
cuti sunt: Qvæ malum, inquietes, ratio est, ut tu imaginem istam incendio
ædium velis disperdere? Nam si omnes superaveris, Et oppidum hoc totum cepe-
ris, imagine quoque illa integra et incolumi per victoriam poteris: sin vero nos
vincere obstatendo neq; viveres: petimus, consideres, ne turpe tibi sit, qvia non po-
tueris bello Rhodios vincere, bellum cum Protogene mortuo gesisse. Hoc ubi
ex legatis audivit, oppugnatione desita, et imagini, et civitati peper-
cit. Vid. Gell. N. A. L. X V, c. 31. Aliter rem commemorat Plinius,
qvivivo id factum Protogene, hujusqve amore ita captum fuisse De-
metrium, ut, votis victoriæ suæ relictis, in suburbano hortulo, inter
arma et murorum iectus spectaret artificem, ipsamqve postea imagi-
nem Ialyfi, tunc qvidem sub gladio pictam, Romæ, in templo pacis
dedicatam esse, scriptis suis asserit. Hist. Nat. L. XXXV, cap. 10. Ita
viri hujus, qvi & patriæ, & sibi adeo bene consuluerat, in loco sacratio-
ri fama conservata & propagata est: durat nec minus eorum nomen,
qvi, cum rudior adhuc ars esset, ea, qvæ potuerunt, ausi sunt.

Noti
et.

AKTIE 12

etiamnum sunt, qui primi picturam, Ardices Corinthius, & Telephanes Sicyonius, sine ullo tamea colore exercuerunt: notus & Cleopantus Corinthius, hunc testa, ut ferunt, trita, qui invenit. Sed ne tunc quidem, et si color accessisset, ars perfecta fuit: olympiae autem nonagesima Apollodorus Atheniensis prodiit, qui species instituit, primusque gloriam penicillo jure contulit. Symmetria vero deerat pictura, quam Parasitus, Ephesi natus, dedit, primus argutias vultus, elegantiam capilli, venustatem oris, & confessione omnium, in lineis extremis, palmam adeptus. Hoc addendum erat, ut ex vultu mares, vel virtutibus, vel vitiis noti, exprimerentur, quod Demon, Atticus, praestitit, qui varium, iracundum, injustum, inconstantem, juxta etiam exorabilem, clementem, misericordem, item excelsum, gloriosum, ferocemque tabulis ostendere suis poterat. Idecirco hanc ipse laudem retulit, quod in omnibus ejus operibus plus semper intellectum, quam pictum esset, quodque in summa arte supra artem fuisset ingenium. Omnes vero, et cognitos ante, & post editos Apelles superavit, eo usque proiectus, ut plura solus prope, quam ceteri omnes, contulerit, & dignus reliquis omnibus visus sit, cui primas ipsi concederent. Novimus ejusdem cum ceteris contentiones amicissimas; mallent, artis hujus periti, volumina ad hanc aetatem venisse, quae doctrinam eam continentia, edidit; sed hoc in primis ab antiquo Grammati. Apione, quasi incredibile dictu, traditum est, tales ipsius fuissent imagines, ut quidam, qui ex facie hominum adivinare convexisset metoscopus, ex iis aut futurae, aut praeterita etiam mortis annos praedixerit. Non mirum igitur, si ab hoc solo Alexander Rex ille Magnus pingi, a Lysippo ex aere duci, atque a Pyrgotele in gemma sculpi voluerit; quoniam non gratiae causa illud editio praecipuum erat, sed quod eorum artem, cum ipsis, tum etiam sibi, gloriae fore putabat. Plin. libr. cit. et Cic. Libr. V. Epist. fam. 12. Honos itaque artes alit, ejusque ita melioribus cura infixa est, ut, si cetera desint premia, tamen in eo se omnia accepisse existiment. Hinc Phidiam ferunt nobilem istum statuarium, cum Minervam, quae in summa Athenarum arce consilitebat, formasset, in medio ipsius clypeo suum hoc modo affixisse vultum, ut si quis illum dissolvisset, idem collocationis universam, non singularum operum, venustatem sustulisset. Secuti sunt illum Saurus & Batrachus, nobiles itidem statuarii, qui, famam consecuturi, Romanum venerant, Augustoque operam locaverant suam, templum, quod Octavia voverat, condituro. Omnia, quae ars poterat, praefabant ipsi; multa de suo uterque, quod praevidentes erant, modo ut splendidius illud fieret monumentum, erogabant, hoc sibi saltem pacti, ut, quod Q. Fabio Pictori, olim parietes aedes Salutis pingenti, concessum erat, inscriptis nominibus ipsorum memoria, cum templo, constaret. Sed cum, quae invidia hominum else lolet, haec negaretur inscriptio, ipseque nec precibus, nec argumentis, ut hoc concederet, vinceretur Augustus: alia ipsi ratione usi, viam, quae, quod volebant, consequerentur, invenerunt. Nomen enim cum pati nollent Romani, nominis tamen insigne ac hieroglyphicum ipsos ferre oportebat, quippe in columnarum epistiliis Saurus lacertum, ranam Batrachus insculpsérunt, utroque ita aliiquid, quod perenne esset, merito, sicutque immortalitati memoriam dedicante.

De digna excellenibus artificibas in
pictoria, sculptoria etc. tributa lau-

II e
12

Q. B. T.

X 2316466

JVSSV ATQVE AVSPICIIS
EPHORI SVMME REVERENDI,
VT ET RELIQVORVM PATRONORVM,
IV NONAR. MART. A. ob hccxi,

SOLENNE RICHTERIANVM

IOHANNES CHRISTIANVS PESCHELIUS, FREIB.

PAVPER, SED FRVGI IVVENIS,

DE RE VESTIARIA,

EX CAP. IV. LL. SCHOLAST. APHOR. XI

ACTVRVS,

QVA FAS EST, PIETATE CVRABIT,

QVOCIRCA OMNES,

QVOTQVOT ET NOMEN ILLVD AESTIMANT,

ET LITERAS AMANT BONAS,

PROCERES, MAECENATES ET AMICOS

SVMMOPERE SIBI COLENDOS,

MODESTE AC REVERENTER

AD ACTVM HVNC CONVOCAT

M. SAMVEL MOLLERV, G. F. R.

FREIBERGÆ, LITERIS KVHFVSIANIS.

